

Der er anmeldt for mig 3 Grupper af Medlemmer: de 2 hver paa 36 Medlemmer og den 3dje paa 25 Medlemmer, og efter Meddelelse fra Grupperne bliver der indfat af den ene Gruppe: Berg, E. Sørensen, Bluhme og Triev; af den anden Gruppe: Tutein, Olsen, Kvist og Blem, samt af den tredje Gruppe: Dahl, Hedemann og S. Hage.

Udenfor Dagsordenen giver jeg Ordet til Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgtres (Tutein), for at han kan forelægge det i Begyndelsen af Mødet anmeldte:

Forslag til Lov om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Drift af tvende Jærnbaner i det nordlige Sjælland.

Forslagsstilleren (Tutein): Det Lovforslag, jeg har tilladt mig at fremsætte, er kun i et eneste Punkt afvigende fra det Forslag, der blev forelagt det høje Ting i forrige Samling om de samme Jærnbaner, idet der nemlig i det forrige Forslag fandtes en Bestemmelse om, at Banen skulde føres til et Punkt i den sydlige Del af Setsmark Sogn. Det viste sig imidlertid, at denne Bestemmelse vilde medføre en Forlængelse af Banen, der ikke vilde opvejes af det Tilskud, som vilde kunne erholdes fra det nævnte Sogn, og jeg har derfor foreløbigt ladet dette Punkt udgaa og henstiller til senere Overvejelser og Forhandlinger, om det kan medoptages eller ikke. Dermed tillader jeg mig at anbefale Forslaget til det høje Ting.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Præstø Amts 6te Valgtres (Bojssen) har meddelt mig, at han ønsker her i Tinget at forelægge

Forslag til Lov om den mellemkommunale Beskatning.

Jeg skal i den Anledning give ham Ordet.

Forslagsstilleren (Bojssen): Naar jeg tillader mig at indbringe for det høje Ting Forslag til Lov om Indførelse af Regler for den mellemkommunale Beskatning, behøver jeg ikke at erindre om det Savn, som er til Stede i vor kommunale Beskatning, særlig i denne Retning. Det Spørgsmaal har været oppe gentagne Gange gennem en lang Arrække, og der har været gjort gentagne Forsøg paa at komme til en Løsning. Det seneste Forsøg, der er bleven gjort, var det, der stete fra Folketingets

Sida i 1882—83, da man vilde prøve paa at faa Spørgsmaalet løst gennem en samlet Reform af den personlige Kommuneskat. Her blev indbragt et Forslag, fra det daværende Medlem fra Middelfart (Monrad), som blev gennemført her i Folketinget, altsaa omfattende den hele personlige Kommuneskat. Smidlertid indeholdt det Forslag adskillige principielle Punkter, hvorom det viste sig vanskeligt, eller i alt Fald den Gang umuligt at opnaa Enighed, og jeg har den Frygt, at dette vil komme til at gentage sig, naar vi staa lige over for Spørgsmaalet om den særlige Beskatning af Formue og flere andre af de vigtigste Hovedpunkter ved den personlige Kommuneskat. Det Forslag, jeg tillader mig at indbringe, har derfor taget Sigte særlig paa dette ene Punkt, nemlig Reglerne for den mellemkommunale Beskatning, for at give Afgang til de Kommuner, hvori der findes Ejendomme eller Næringer, hvis Besiddere bo i andre Kommuner, kunne faa Del i den Stat, som den paagældende Skattepligtige skal betale. Princippet i det Forslag, jeg tillader mig at forelægge, har søgt at simplificere Sagen saa meget som mulig. Jo mere indviklede Regler man vil stille op, og navnlig jo mere man vil give den Kommune, hvori den paagældende Skattepligtige ikke bor, Afgang til at beskaffe ham direkte, desto mere frygter jeg for, det vil blive vanskeligt at opnaa Forstaaelse; men det hele kan gøres paa en meget næm Maade, naar man vil nøjes med en lidt mindre fuldstændig Nøjagtighed i Fordelingen af den paagældende Stat mellem de interesserede Kommuner. Mit Forslag gaar derfor ud paa, at man opretholder den kommunale personlige Beskatning i de forskellige Kommuner med den Ejendommelighed, som der har udviklet sig, saa at der er forskellige Grundlag for denne Beskatning i København, i Købstæderne og paa Landet. Jeg gaar ud fra at bevare dette aldeles urykket, saaledes at altsaa den skattepligtige kun skal ansættes i Stat der, hvor han har sit Ophold. Reglen for den mellemkommunale Beskatning bestaar da i at anvise en Fremgangsmaade med Hensyn til, hvorledes en Stat, som den paagældende skattepligtige har erlagt i Opholdskommunen, bliver at fordele mellem de Kommuner, der ere interesserede i denne Stat. Dette vil meget let kunne lade sig gøre ved blot at indføre en mellemkommunal Vigningskommission, valgt eventuelt af Amtsraadene, og i enkelte Tilfælde af Indenrigsministeren, altsaa en Vigningskommission eller et Stattendvalg, som har den Opgave at indhente Oplysninger fra de vedkommende Kommuner, hvorefter